

УДК 330.341.1: 338.1(477)

Антонюк К.І. ¹,

Войцеховський Ю.О. ²

¹ д-р екон. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

² студ. гр. ГФ-210м НУ «Запорізька політехніка»

**ІННОВАЦІЙНА СТРУКТУРА УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ:
ПРОБЛЕМИ ТА ЗАВДАННЯ РОЗВИТКУ**

Під час формування незалежності нашої держави інноваційна політика не виступала важливим елементом в розвитку економіки України. Але це

відбувалося не через неважливість інновацій для розвитку економіки, а через не приділення їм значної уваги, в т.ч. шляхом розвитку інноваційної політики.

Інфраструктура інноваційного розвитку економіки України перебуває зараз в кризовому стані, на відміну від розвинутих країн, де стратегія управління передбачає, що інноваційна діяльність охоплює всі сфери економіки і суспільного життя. Сучасний стан інноваційної діяльності є наслідком відсутності стратегічного бачення та послідовної політики щодо переведення України на інноваційний шлях розвитку, формування національної інноваційної екосистеми, яка забезпечувала б його реалізацію і підвищувала розвиток інноваційної культури в державі, використовуючи, крім фінансових, інші механізми розвитку інноваційної діяльності.

В Україні представлено такі типи інноваційних структур: наукові центри; бізнес-інкубатори; технопарки; науково-технічні підприємництва та фонди. Ще у 2005 р. було створено декілька елементів інноваційної структури (такі як Український центр сприяння іноземному інвестуванню, Українська державна інноваційна компанія, Державне підприємство «Національний центр впровадження галузевих інноваційних програм» та інші). Проте частина цих об'єктів характеризується неефективністю функціонування. Це, поруч із недостатньою кількістю інноваційних структур, не є єдиною проблемою інноваційного розвитку економіки нашої держави. Більш вагомою проблемою можна назвати їх структурну неповноту, а також функціональну невизначеність їх діяльності. На сьогодні розвиток інноваційної інфраструктури в Україні потребує всебічної державної підтримки.

Ще однією проблемою розвитку інноваційної діяльності в нашій країні є її переважна сконцентрованість на низько технологічному секторі промисловості та фінансово-банківському секторі. Швидке зростання впливу науки та новітніх технологій на соціально-економічний розвиток, що відбувся протягом останніх років, зумовлює актуальність забезпечення інноваційної моделі розвитку держави. Нові технології змінили структуру світової економіки. Неспроможність країни здійснити структурну перебудову економіки відповідно до нового технологічного укладу гальмує її розвиток та призводить до економічної деградації.

В умовах ринкової економіки проблема інноваційної діяльності підприємства набуває особливого значення, коли фінансування є головною перешкодою інноваційному процесу. Джерелом фінансування розвитку інновацій в країнах з ринковою та перехідною економіками є державні кошти, і саме тому необхідна цілеспрямована та скоординована державна політика, що буде задовольняти фінансовим потребам інноваційної структури нашої економіки.

Очевидним є те, що інноваційний розвиток сприятиме загальному економічному розвитку України, однак для прискорення інноваційного розвитку на рівні держави необхідно виконати певні завдання: - сформувати інноваційно-орієнтовану структуру національної економіки; - покращити організаційно-фінансову інфраструктуру інноваційної діяльності; - забезпечити цілеспрямовану підготовку кадрів високої кваліфікації для високотехнологічних галузей; - сприяти створенню ринку інноваційної продукції; - створити умови для підвищення інноваційної культури суспільства.

Проаналізувавши усі проблеми та завдання, що стоять перед державною владою щодо розвитку української інноваційної діяльності та структури, можна зробити висновок, що переламним моментом у розвитку соціально-економічних відносин в країні має стати зміна застарілих принципів і підходів, що лежать у основі функціонування всіх сфер життєдіяльності людини, також має відбутися їх ґрунтовне переосмислення, змістовне оновлення та інструментальна трансформація. Основою таких змін мають стати кардинально нові ідеї, методи, інструменти та підходи, розробка або адаптація яких до наявних умов та подальше запровадження у життя дозволить стабілізувати ситуацію, що сьогодні склалася в країні. Саме тому будь-які аспекти інноваційного розвитку мають стати підґрунтям позитивних зрушень у соціально-економічному розвитку окремих суб'єктів господарювання, регіонів та країни в цілому. В світі формується так звана економіка, що ґрунтується на знаннях. Це актуалізує питання інноваційної діяльності, яка, як з'ясувалося, є фактично неодмінною умовою побудови ефективної економіки, конкурентоспроможної на світовому ринку. Таким чином, необхідність переходу України на інноваційну модель розвитку є незаперечною. І саме держава повинна здійснювати пряме фінансування інноваційних проєктів, стимулювати інвестиції в інноваційні проєкти з боку приватних і державних підприємств через створення пільгових умов для тих підприємств, які впроваджують прогресивну техніку і технології, а також займаються науково-дослідною діяльністю.